

متن پرسش

سلام و ادب: ببخشید استاد بنده مدتی هست فقط هر چی به تماشای انسان می نشینم حس غریبگی ای ایجاد می شود که کو آن انسانی که باید و همه اش احساس می کنم انگار نه انگار خلیفه الهی، انگار نه انگار خدایی، یعنی انگار موجوداتی یا ربات هایی هستیم که همینطور زندگی می کنیم (به محضر شما جسارت نباشد) و همه اش از این فکرها سر جلسه انقلاب اسلامی انتظار و وارستگی بنده از یک تجربه شخصی گفتم که می خواستم خودم را حس کنم چون دیدم فقط برهان و استدلال کافی نیست. بعد می خواستم بدانم اینطور درگیر شدن و فکرها درست هست یا در انقلاب اسلامی فقط باید رفت، همان ترک ترک؟ و این که فکر می کنم اصلا به عمق بقیه مطالب شما را نمی فهمم و شاید خطرناک باشد دنبال کردن برخی مباحث. امکان دارد راهنمایی بفرمائید و بی زحمت داخل کانال نگذارید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! باید در تاریخی حاضر شد که انسان، خود را در معنای دیگری جستجو کند و این جا است که جناب صدرالمتألهین می تواند آن افق را بگشاید. با مباحث «معرفت نفس» و «برهان صدیقین» همراه با شرح صوتی آن که همه روی سایت است، راه گشوده می شود. با خواهرانی که مباحث «جهان بین دو جهان» را دنبال کرده اند، اگر مشورت بکنید خوب است. موفق باشید